

[Duetoft]

som til at sige, at selv om det rammer nogle uskyldige mennesker, ligger det ikke os fjernt at sige: Jamen det koster 15.000 kr., det koster 20.000 kr., det koster 30.000 kr. på en konto i et år, hvis man vil gifte sig med en ung pige fra disse dele af verden. Efter et år kan man så få pengene udbetalt, og så er det i orden. Det kunne være med til at forhindre den situation, vi desværre har hørt så ofte om, at piger, der er kommet ud i prostitution, og som gerne vil væk fra det, simpelt hen siger: Jamen vi har ikke engang pengene til billetten hjem. Vi har ikke en chance for at slippe fra det. Der skulle være en garantikum, der gjorde det muligt at sige: O.k., vi tror gerne på jer, men hvis I vil misbruge dette system, skal pigen i det mindste have chancen for at slippe hjem igen. Det synes jeg man bør overveje. Jeg mener, at man både om autorisationsordningen og om Østenpigerne er inde i nogle praktiske tiltag, som det vil være muligt for Folketinget at foretage – ikke for at fjerne prostitutionen, men for at hjælpe nogle mennesker, der faktisk er i nød.

Jeg vil godt slutte med at sige, at vi er meget enige i de synspunkter, der også ligger i dagsordenen, om hjælp til private organisationer, der tager fat i dette område. Vi har bl.a. i Kristeligt Dagblad kunnet læse flere artikler, hvor man fortæller om det kirkelige hjælpearbejde på Vesterbro, som må vinde meget, meget respekt. Men når vi alligevel undlader at stemme til den dagsorden, er det, fordi det er for fattigt. Det er altså for fattigt, at det eneste, Folketinget kan få taget sig sammen til at sige efter en debat som denne, er: For resten vil vi gerne bede om en redegørelse fra ministrene om et år.

Nej, kære venner, det kan man ikke byde nogen. Derfor tillader vi os i al stilfærdighed at undlade at stemme til den dagsorden.

Vi ville hellere have stemt for Kristeligt Folkepartis, som formodentlig kommer lidt senere i debatten. Den er noget mere konkret. Jeg vil godt sige, uden at jeg skal foregribe begivenhedernes gang, at al tale om annonceforsbud ligger ikke for os, men derefter kan vi godt tilslutte os mange af de grundsynspunkter, som Kristeligt Folkepartis fru Inger Stilling Pedersen er kommet med hidtil. Der var da noget konkret i de udspil, der er kommet fra dette parti. Men denne generelle dagsorden, som bare siger, at vi skal vende tilbage til det om et år, synes vi ikke vi vil bruge kræfter på at stemme til, så derfor undlader vi.

Kofod-Svendsen (KRF):

Der er flere, der har været inde på, at prostitution ikke er et problem, man sådan kan løse i en håndvending. Det mener vi heller ikke fra Kristeligt Folkepartis side. Men spørgsmålet er, om man er parat til at tage bare nogle små skridt i den rigtige retning. Jeg vil benytte min taletid til at motivere den dagsorden, som jeg vil slutte med at fremsætte.

Jeg vil begynde med og vil i det hele taget i mit indlæg citere fra nogle af de undersøgelser og rapporter, som foreligger. Jeg mener, at det er nogle af de sikreste informationskilder, vi nu engang har. Ida Kock har skrevet en bog, »Prostitution«, om truede unge og socialt arbejde. Her vil jeg citere fra afsnittet om bekæmpelse af prostitutionen, hvor forfatteren siger følgende:

»Udgangspunktet for denne bog er, at prostitution er et onde, et socialt, menneskeligt og kønspolitisk problem, der bør tages alvorligt, og som skal bekæmpes eller begrænses mest muligt. Det kræver i første led viden, derefter økonomiske ressourcer og en omfattende indsats fra professionelle voksne. Dersom der fra bevilgende myndigheder vises vilje såvel holdningsmæssigt som bevillingsmæssigt, er der grund til at tro, at man kan komme langt med hensyn til at begrænse prostitutionen.

Denne optimisme bygger på en lang række nordiske erfaringer, der viser, at de fleste unge vælger prostitutionen fra, hvis de får personlig støtte og reelle alternative muligheder. Det er også sandsynligt, at en del mænd ikke længere ønsker at optræde i kunderollen, dersom de oplyses om, hvad prostitutionen indebærer.«

Her synes jeg der er givet en væsentlig indfaldsvinkel til behovet for at øge den sociale indsats. Tiden tillader ikke, at jeg citerer lange afsnit fra de adskillige rapporter, jeg har taget med herop, men det fremgår af flere af dem, at sætter man ind med et målrettet socialt arbejde, er det muligt at hjælpe unge, som måske allerede som 12-13-årige er kommet ud i prostitution. Baggrunden kan være incestforhold i hjemmet. Der kan være andre årsager.

Men det første spørgsmål er: Mener man, som det siges her – og det er jeg enig i – at prostitution er et onde, eller mener man, at det er noget, som man stort set kan lade markedskræfterne ordne?

Har man den første holdning, mener jeg, at man må være parat til en målrettet indsats. Her